

Trumpai apibūdinkite, prašau, savo bendruomenę. Kokia ji yra?

Esame dar maža bendruomenė, kuriai svarbu alytiškiams skelbti Gerąją naujieną, palydėti juos link Jėzaus Kristaus bei drąsinti žmones pažinti Dievą. Kadangi nedaug žmonių lanko mūsų bendruomenę, jaučiamės lyg būtume maža šeima. Norėdami labiau susipažinti, po pamaldų pasiliegame bendravimui įvairiomis temomis.

Kelintus metus tarnaujate, steigdami šią bendruomenę?

Šiais metais bus treči.

Ką jums patiems asmeniškai reiškia Bažnyčia (apskritai, ne tik jūsų)?

Mums bažnyčia - būti su žmonėmis, kurie kartu garbina Dievą savo gyvenimais visose srityse. Bažnyčia - tai ne organizacija, bet organizmas. Bažnyčia turi būti ta vieta, kurioje galima ne tik dvasiškai „kvėpuoti“, bet ir „iškvėpuoti“. Mums asmeniškai bažnyčia yra ne tik bendravimas su kitais tikinčiaisiais, bet ir dvasinis augimas, palaikymas maldoje, ir, aišku, pagalba vienas kitam.

Kodėl ėmėtės steigti bendruomenę Alytuje?

Marijanas ir Marija Kozak: Bendruomenės steigimas Alytuje

Parašė Lkb.lt

Antradienis, 23 Kovas 2010 22:30 - Atnaujinta Ketvirtadienis, 24 Kovas 2011 17:23

Atsakymas į šį klausimą yra labai lengvas: Dievas mus pašaukė ir mes ne tik jaučiame, bet ir žinome, kad Dievas nori, kad mes steigtume Laisvųjų krikščionių bažnyčią Alytuje. Jis tai patvirtino: bažnyčia po truputį auga, keletas žmonių jau įtikėjo.

Kaip apibūdintumėte pačią bendruomenės kūrimosi pradžią? Kokia ji buvo?

Vienu žodžiu - nelengva. Nemažai žmonių meldėsi ir dar meldžiasi už mus ir mūsų tarnystę čia, Alytuje, Dievas laimino ir tebelaimina. Mes matome, kad tai yra tik Dievo darbas, nes mes nesugebėtume visko daryti savo jėgomis. Pirmaisiais metais pradėjome pažintį su Alytiškiais. Pradėjome švęsti pamaldas, dalyvavome miesto šventėje, organizavome evangelinius koncertus ir t.t. Pradžioje ateidavo tik keli žmonės, tris kartus nebuvo nieko. Po kurio laiko mūsų draugai į pamaldas ir įvairius renginius ėmė kviesti savo draugus. Esame labai dėkingi Mildai Saudargaitei, kuri pirmaisiais dvejais metais mums visa širdimi ir visomis jėgomis padėjo. Nuo rugpjūčio 2009m. mums padeda Rita Latauskaitė. Esame labai dėkingi žmonėms ir šeimoms iš įvairių Lietuvos miestų (iš Kauno, Vilniaus, Klaipėdos, Panėvežio, Šilutės ir Šiaulių), kurie mums padėjo ir padeda praktiškai (pvz: per koncertus, vaikų savaites, pamokslus, ir t.t.). Ačiū jums visiems!!!

Kaip jūs jautėtės ir kokios mintys jus skatino eiti į priekį, kas motyvavo?

Mus motyvuoja Jėzaus žodžiai Mt (28,18-20) "Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Tad eikite ir padarykite mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos." Taip pat pasikeitimai mūsų draugų širdyse ir gyvenimuose.

Kas Jus palaiko vykdam šią veiklą?

Mūsų draugai, kurie meldžiasi už mus ir mūsų tarnystę Alytuje, LKB žmonės, kurie meldžiasi už mus ir mūsų tarnystę Alytuje, LKB pastoriai, kurie kartas nuo karto atvažuoja ir pamokslauja mūsų bendruomenėje. Labai ačiū jums visiems!!

Kaip sekėsi iki šiol?

Sunku atsakyti į šį klausimą . Manychiau, kad pradžia jau yra. Keletas žmonių jau pakvietė Jėzų Kristų į savo širdis, tai mums asmeniškai didelis padrąšinimas ir patvirtinimas. Mes matome ir žinome, kad esame visiškai priklausomi nuo Dievo malonės ir Jo vedimo.

Kas iki šiol buvo sunkiausia?

Sunku pasakyti.

Kas jus labiausiai džiugina? Kokie tarnystės vaisiai?

Mus labiausiai džiugina tai, kad keletas žmonių jau nusprendė pakviesti Jėzų į savo širdis, gyventi su Juo kasdien bei jų dvasinis augimas. Taip pat, kad jau yra žmonių, kurie pastoviai ateina į pamaldas ir kitus renginius. Labai džiaugiamės, kad tokie žmonės kaip Milda Saudargaitė ir Rita Latauskaitė visa širdimi tarnauja Dievui Alytuje.

Kaip manote, kuo skirtųsi bendruomenės steigimas, jeigu Jūs tai darytumėte Vokietijoje?

Nedaryčiau tiek daug lietuvių kalbos gramatinių klaidų! Sunku pasakyti, nes kol kas nesteigėme

bažnyčių Vokietijoje, o ir čia, Alytuje, yra tik pradžia.

Kaip jūs jaučiatės, gyvendami Lietuvoje, Alytuje? Kaip šeima?

Mums iš tikrųjų labai patinka gyventi Lietuvoje. Aišku, pradžioje nebuvo taip lengva, nes ne tiek daug supratome ir nedaug kalbėjome lietuviškai bei neturėjome tiek draugų. Bet dabar turime keletą gerų draugų ir gyvename gražiausiame Lietuvos mieste - Alytuje.

Kaip sekasi jūsų vaikams, kaip jie jaučiasi Lietuvoje?

Mūsų vaikams labai patinka gyventi Lietuvoje: čia yra jų draugai! Lietuva yra jų tėvynė, jie žino lietuvišką kultūrą ir kalbą, nes jie čia gyvena nuo vaikystės. Mes džiaugiamės, kad mūsų vaikai buvo dar maži, kai atvažiavome į Lietuvą.

Vyriausia mergaitė eina į antrą klasę, kitos - į darželį. Jos jaučiasi kaip namuose.

Gal buvo kokių ypatingų momentų darbe (labiausiai jaudinantys, juokingi ar netikėčiausi išgyvenimai)?

Vienas iš ypatingiausių momentų tarnystėje buvo pokalbis su Juozu prieš maždaug pusę metų. Mes kalbėjome, ką reiškia pakviesti Jėzų į savo gyvenimą praktiškai. Tada jis prašė manęs, kad aš jam padėčiau tai daryti. Tai buvo super!

Kokių neatsakytų poreikių, reikmių turite? Ko linkėtumėte sau, savo bendruomenei?

Aišku, kad daugiau žmonių taptų krikščionimis ir sektų Kristų visose savo gyvenimo srityse. Linkiu bendruomenei, kad ji neprarastų tos pirmosios meilės mūsų Viešpačiui, kad ji toliau skelbtų Gerąją naujieną, žmonės pastiprintų vienas kitą ir augtų Dievo pažinime.

Taip pat, kad Dievas mus dar labiau keistų, kad mes dar labiau mylėtume, suprastume ir tarnautume Alytiškiams. Galų gale, kad Dievas vestų bei duotų išminties, kaip galėtume pasiekti dar daugiau Alytuje gyvenančių žmonių.

Labai ačiū kiekvienam, kuris meldžiasi už mus ir mūsų tarnystę Alytuje. Telaimina jus Dievas!